

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 21. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Regula (EK) Nr. 562/2006 — Kopienas Kodekss par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) — 20. un 21. pants — Iekšējo robežu šķērsošana — Pārbaudes iekšzemē — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir atļautas pārbaudes, lai noskaidrotu identitāti personām, kas apturētas identitātes noskaidrošanai 30 kilometru apgabalā no robežas ar citām Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu, līgumslēdzējām valstīm — Iespēja veikt pārbaudi neatkarīgi no attiecīgās personas uzvedības un īpašu apstākļu esamības — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir atļauti atsevišķi personu kontroles pasākumi dzelzceļa staciju teritorijā

Lieta C-9/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Amtsgericht Kehl* (Kēlas pirmās instances tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 21. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 7. janvārī, kriminālprocesā pret

A.,

piedaloties

Staatsanwaltschaft Offenburg (Ofenburgas prokuratūra).

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši J. Regans [*E. Regan*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 17. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Möller*, pārstāvji,
- Čehijas Republikas valdības vārdā – *J. Vlácil* un *M. Smolek*, pārstāvji,
- Grieķijas valdības vārdā – *T. Papadopoulou*, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Šveices valdības vārdā – *R. Balzaretti*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *C. Cattabriga* un *G. Wils*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 67. panta 2. punktu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV 2006, L 105, 1. lpp.), ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 610/2013 (OV 2013, L 182, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 562/2006”), 20. un 21. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar kriminālprocesu pret A., Vācijas pilsoni, kurš apsūdzēts noziedzīgos nodarījumos saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem par narkotiskajām vielām, kā arī tajā, ka viņš pretojies izpildvaras amatpersonai.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Saskaņā ar Lisabonas līgumam pievienotā 19. protokola par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā (OV 2010, C 83, 290. lpp.), preambulu:

“Augstās Līgumslēdzējas Puses,

ievērojot to, ka nolīgumi par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, ko 1985. gada 14. jūnijā un 1990. gada 19. jūnijā Šengēnā parakstījušas dažas Eiropas Savienības dalībvalstis, kā arī ar tiem saistītie nolīgumi un uz to pamata pieņemtie noteikumi ir iekļauti Eiropas Savienības sistēmā ar 1997. gada 2. oktobra Amsterdamas līgumu;

vēloties saglabāt Šengenas *acquis* tādu, kāds tas bijis kopš Amsterdamas līguma stāšanās spēkā, un attīstīt šo *acquis*, lai palīdzētu sasniegt mērķi – nodrošināt Savienības pilsoņiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpu bez iekšējām robežām;

[..]

ir vienojušās par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.”

- 4 Šī protokola 2. pantā ir noteikts:

“Šengenas *acquis* attiecas uz 1. pantā minētajām dalībvalstīm, neskarot 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta 3. pantu un 2005. gada 25. aprīļa Pievienošanās akta 4. pantu. Padome aizstāj Izpildu komiteju, kas izveidota ar Šengenas līgumiem.”

5 Minētajā *acquis* ietilpst Konvencija, ar kuru īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 19. lpp.), kas parakstīta Šengēnā (Luksemburga) 1990. gada 19. jūnijā (turpmāk tekstā – “Īstenošanas konvencija”), kuras 2. pants attiecās uz iekšējo robežu šķērsošanu.

6 Atbilstoši Īstenošanas konvencijas 2. panta 1.–3. punktam:

“1. Iekšējās robežas var šķērsot jebkurā vietā bez personu kontroles.

2. Līgumslēdzēja Puse, apspriedusies ar citām Līgumslēdzējām Pusēm, tomēr var nolemt, ka noteiktu laiku pie valsts iekšējās robežas veiks situācijai piemērotu robežkontroli, ja tas vajadzīgs sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ. Ja sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ vajadzīga tūlītēja rīcība, attiecīgā Līgumslēdzēja Puse veic vajadzīgos pasākumus un pēc iespējas ātrāk par to informē pārējās Līgumslēdzējas Puses.

3. Personu kontroles atcelšana pie iekšējām robežām neietekmē ne 22. panta noteikumus, ne policijas pilnvaras, ko atbilstīgi katras Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem īsteno kompetentas iestādes visā tās teritorijā, ne arī pienākumu turēt, nēsāt un uzrādīt Līgumslēdzējas Puses tiesību aktos paredzētās atļaujas un dokumentus.”

7 No 2006. gada 13. oktobra Īstenošanas konvencijas 2. pants ir atcelts saskaņā ar Regulas Nr. 562/2006 39. panta 1. punktu.

8 Atbilstoši šīs regulas 2. panta 9.–11. punktam:

“Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

[..]

9) “robežkontrole” ir darbības, ko saskaņā ar šo regulu veic pie robežas, reaģējot vienīgi uz nodomu šķērsot robežu vai robežas šķērsošanas aktu, neatkarīgi no visiem citiem apsvērumiem, un tā ietver robežpārbaudes un robežuzraudzību;

10) “robežpārbaudes” ir pārbaudes, ko veic robežšķērsošanas vietās, lai nodrošinātu, ka personām, tostarp viņu transportlīdzekļiem un mantām drīkst atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijā vai izceļot no tās;

11) “robežuzraudzība” ir robežu uzraudzība starp robežšķērsošanas vietām un robežšķērsošanas vietu uzraudzība pēc noteiktā darbalaika beigām, lai nepieļautu personu izvairīšanos no robežpārbaudēm.”

9 Regulas Nr. 562/2006 20. pantā “Iekšējo robežu šķērsošana” ir noteikts:

“Iekšējās robežas var šķērsot jebkurā vietā, un personām – neatkarīgi no viņu valstspiederības – nepiemēro robežpārbaudes.”

10 Šīs regulas 21. pantā “Pārbaudes iekšzemē” ir paredzēts:

“Robežkontroles atcelšana pie iekšējām robežām neietekmē:

- a) policijas pilnvaras, ko īsteno kompetentas dalībvalstu iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ja vien pilnvaru īstenošana iedarbības ziņā nav līdzvērtīga robežpārbaudēm; tas attiecas arī uz pierobežas teritorijām. Policijas pilnvaru īstenošanu pirmā teikuma nozīmē jo īpaši nedrīkst uzskatīt par līdzvērtīgu robežpārbaudēm, ja policijas veiktie pasākumi:
 - i) par mērķi neizvirza robežkontroli;
 - ii) balstās uz vispārēju policijas informāciju un pieredzi attiecībā uz iespējamiem sabiedriskās drošības apdraudējumiem un konkrēti ir paredzēti pārrobežu noziedzības apkarošanai;
 - iii) ir izstrādāti un veikti tā, ka tie noteikti atšķiras no sistemātiskajām personu pārbaudēm pie ārējām robežām;
 - iv) tiek veikti izlases kārtībā;

[..]

- c) iespēju dalībvalstīm tiesību aktos paredzēt pienākumu, ka personai ir jābūt personas dokumentiem vai tie jānēsā līdz;
- d) iespēju dalībvalstij pieņemt tiesību aktu par trešo valstu valstspiederīgo pienākumu saskaņā ar [Īstenošanas konvencijas] 22. pantu ziņot par atrašanos tās teritorijā.”

Vācijas tiesības

Federālās policijas likums

- 11 1994. gada 19. oktobra *Gesetz über die Bundespolizei* (Federālās policijas likums) (*BGBI.* 1994 I, 2978. lpp.; turpmāk tekstā – “*BPolG*”) 1. sadaļā “Funkcijas un uzdevumi” ietilpst šī likuma 2. pants “Robežu aizsardzība”, kurā ir noteikts:

“1) Federālā policija ir atbildīga par federālās teritorijas robežu aizsardzību, policijai veicot robežuzraudzību (robežu aizsardzība), izņemot, ja federālā zeme [*Land*], vienojoties ar federatīvo valsti, pilda robežpolicijas funkcijas pati ar saviem resursiem.

2) Robežu aizsardzība ietver:

- 1. policijas veiktu robežuzraudzību,
- 2. policijas veiktu pārrobežu satiksmes kontroli, tostarp
 - a) dokumentu, kas ļauj šķērsot robežu, pārbaudi un tiesību šķērsot robežu pārbaudi,
 - b) meklēšanu uz robežas;
 - c) draudu novēršanu,
- 3. teritorijā, kas plešas līdz 30 kilometriem no robežas, un 50 kilometru rādiusā no jūras robežas, draudu, kas vērsti pret robežas drošību, novēršanu.

Federālajam iekšlietu ministram ir atļauts pierobežas teritorijas drošībai no jūras robežas paplašināt 3. punkta pirmajā teikumā definēto teritoriju ar dekrētu, ko apstiprina *Bundesrat* [Federālā padome], ciktāl tas nepieciešams robežuzraudzībai Vācijas piekrastes zonā. Dekrētā ir precīzi jānosaka aizmugurējās līnijas, kas nodala paplašinātās pierobežas teritorijas aizmugurējo līniju, trase. No jūras robežas šī līnija nedrīkst pārsniegt 80 kilometru platumu.

3) Vienošanās, kas minēta 1. punktā, dokumentam ir jābūt rakstveida vienošanās formā, kas tiek noslēgta starp Federālo iekšlietu ministriju un attiecīgo federālo zemi un publicētam *Bundesanzeiger* [Vācijas oficiālajā laikrakstā]. Vienošanās ir jāreglamentē noteikumi sadarbībai starp Federālo policiju un federālās zemes policiju.

4) Ja federālās zemes policija pilda 1. punktā minētās funkcijas pati ar saviem resursiem, vienojoties ar federatīvo valsti [*Bund*], tad uz šo funkciju izpildi attiecas tiesības, kas piemērojamas federālās zemes policijai.”

- 12 Minētā likuma minētajā 1. sadaļā 3. panta “Dzelzceļa policija” 1. punktā ir paredzēts:

“Federālā policija ir atbildīga par tādu risku sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai novēršanu federālā dzelzceļa staciju dzelzceļa infrastruktūras teritorijā, kuri

1. apdraud dzelzceļa lietotājus, infrastruktūru vai darbību vai
2. rodas saistībā ar vilcienu vai dzelzceļa infrastruktūras darbību.”

- 13 Šīs pašas *BPolG* 1. sadaļas 12. panta “Kriminālvajāšana par noziedzīgiem nodarījumiem” 1. punktā ir noteikts:

“Federālā policija nodrošina policijas funkcijas kriminālvajāšanas jomā (Kriminālprocesa kodeksa 161. un 163. pants), ja pastāv varbūtējs noziedzīgs nodarījums (Kriminālkodeksa 12. panta 2. punkts),

1. kas attiecas uz robežas drošību vai 2. punktā minēto uzdevumu izpildi,
2. par ko notiek kriminālvajāšana saskaņā ar Likuma par pasi, Likuma par uzturēšanos vai Patvēruma likuma normām, ja šis noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, šķērsojot robežu vai tiešā saistībā ar robežas šķērsošanu,
3. kam ir jāļauj šķērsot robežu ar viltu, draudiem, vardarbību vai citā nelikumīgā veidā, ja noziedzīgais nodarījums ir konstatēts, veicot pārrobežu satiksmes kontroli,
4. kas ļauj pārvest mantu pāri robežai bez administratīvas atļaujas, kas atbilst krimināltiesību normai, ja Federālajai policijai ar likumu vai atbilstoši likumam nav uzticēta kontrole attiecībā uz ieviešanas aizliegumu,

[..].”

- 14 *BPolG* 2. sadaļas “Pilnvaras” 2. iedaļas 1. daļā ir ietverts šī likuma 22. pants “Nopratināšana un informēšanas pienākums”, kura 1. un 1.a punktā ir noteikts:

“1) Federālā policija var nopratināt personu, ja fakti ļauj domāt, ka šī persona var sniegt informāciju, kurai ir nozīme Federālajai policijai uzticētas funkcijas izpildē. Nopratināšanas nolūkos persona var tikt aizturēta. Pēc pieprasījuma personai ir jāiesniedz pārbaudei savi identitātes dokumenti.

1a) Lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu ieceļošanu Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, Federālā policija var federatīvās valsts vilcienos un dzelzceļa infrastruktūrā (3. pants), ciktāl tā ir tiesīga, pamatojoties uz apzināto situāciju vai robežpolicijas pieredzi, pieņemt, ka šis aprīkojums tiks izmantots nelikumīgai ieceļošanai, kā arī iekārtā, kas tiek izmantota gaisa transportam, vai starptautiskas civilās aviācijas lidostas infrastruktūrā (4. pants) īslaicīgi aizturēt un nopratināt jebkuru personu un pieprasīt, lai tā iesniegtu pārbaudei līdzpaņemtos identitātes dokumentus vai dokumentus, kas nepieciešami robežas šķērsošanai, un pārbaudīt šīs personas mantas.”

- 15 Tajā pašā 2. sadaļas 2. iedaļas 1. daļā ir ietverts minētā likuma 23. pants “Identifikācija un dokumentu pārbaude”, tā 1. un 3. punkts ir izteikti šādā redakcijā:

“1) Federālā policija var pārbaudīt personas identitāti,

1. lai novērstu briesmas,
2. policijas veiktas pārrobežu satiksmes kontroles laikā,
3. teritorijā, kas plešas līdz 30 kilometriem no robežas, lai nepieļautu vai novērstu jebkādu prettiesisku iecelšanu federālajā teritorijā vai lai novērstu noziedzīgus nodarījumus 12. panta 1. punkta 1.–4. apakšpunkta izpratnē,
4. ja persona atrodas Federālās policijas telpās (1. panta 3. punkts), federālā dzelzceļa infrastruktūrā vai telpās (3. pants), gaisa satiksmei paredzētās lidostu iekārtās (4. pants), konstitucionālas struktūras vai federālās ministrijas atrašanās vietā (5. pants), robežšķērsošanas punktā (61. pants) vai šīs infrastruktūras tiešā tuvumā un ja fakti ļauj domāt, ka personas, kuras atrodas šajā infrastruktūrā vai pie tās, var tur izdarīt noziedzīgus nodarījumus vai ka šī infrastruktūra ir tieši apdraudēta, un ka identitātes pārbaude ir nepieciešama pastāvošo briesmu dēļ vai norāžu dēļ attiecībā uz šo personu, vai
5. privāto tiesību aizsardzībai.

[..]

3) Identifikācijas nolūkos Federālā policija var veikt nepieciešamos pasākumus. Tostarp tā var aizturēt ieinteresēto personu, to nopratināt saistībā ar tās identitāti un pieprasīt, lai tā iesniegtu pārbaudei savus identitātes dokumentus. Policijas veiktas pārrobežu satiksmes kontroles laikā Federālā policija arī var pieprasīt, lai ieinteresētā persona iesniegtu dokumentus, kas ļauj tai šķērsot robežu. Ieinteresētā persona var tikt aizturēta un aizvesta uz policijas iecirkni, ja tās identitāte vai tās tiesības šķērsot robežu nevar tikt noskaidrotas citādi vai ja tās var tikt noskaidrotas tikai ar lielām grūtībām. Ceturtajā teikumā norādītajos apstākļos ieinteresētā persona, kā arī priekšmeti, ko tā ved, var tikt pārmeklēti, meklējot elementus, kas palīdzētu noskaidrot šīs personas identitāti.

[..]”

Kriminālkodekss

- 16 Atbilstoši *Strafgesetzbuch* (Kriminālkodekss, *BGBI.* 1998 I, 3322. lpp.), 113. panta 1. punktam, ja izpildvaras amatpersonas vai Vācijas Bruņoto spēku karavīra, kuriem ir uzticēta likumu, noteikumu, spriedumu, tiesas lēmumu vai rīkojumu izpilde, dienesta pienākuma izpildes laikā persona ar spēku vai ar vardarbības draudiem izrāda pretestību vai fiziski uzbrūk, šī persona tiek sodīta ar brīvības atņemšanu līdz trim gadiem vai ar naudas sodu.
- 17 Atbilstoši šī 113. panta 3. punktam minētais nodarījums nav sodāms, ja dienestā veiktā darbība nav bijusi tiesiska.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 18 2014. gada 1. aprīlī A kājām šķērsoja *Pont de l'Europe* [“Eiropas tiltu”] no Strasbūras (Francija) uz Kēlu [Kehl] (Vācija) un nekavējoties devās uz *Deutsche Bahn AG* dzelzceļa staciju, kas atrodas aptuveni 500 metru attālumā.

- 19 Divas Vācijas Federālās policijas patruļas amatpersonas viņu novēroja no dzelzceļa stacijas laukuma. Pamatojoties uz *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktu, šīs amatpersonas veica *A* identitātes pārbaudi.
- 20 Tā kā *A* tam vardarbīgi pretojās, viņš tika apsūdzēts Kriminālkodeksa 113. panta 1. punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma – pretošanās izpildvaras amatpersonai – izdarīšanā.
- 21 *Amtsgericht Kehl* (Kēlas pirmās instances tiesa, Vācija) uzskatīja, ka pretošanās izpildvaras amatpersonai ir pierādīta un ka ir jāpiemēro *A* sods, jo policijas amatpersonu darbības, pildot pienākumus, ir bijušas likumīgas. Minētā tiesa uzskata, ka, ņemot vērā *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktu, vai 22. panta 1.a punktu, Federālās policijas amatpersonu veiktā *A* identitātes pārbaude ir bijusi tiesiska.
- 22 Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par šo tiesību normu atbilstību Savienības tiesībām, kuras ir jāpiemēro prioritāri. Šajā ziņā tā norāda uz 2010. gada 22. jūnija spriedumu *Melki un Abdeli* (C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363). Pēc minētās tiesas uzskatiem, ja šīs šaubas ir pamatotas, tad *A* mēģinājums vardarbīgi izvairīties no savas identitātes noskaidrošanas nav sodāms Kriminālkodeksa 113. panta izpratnē.
- 23 Šādos apstākļos *Amtsgericht Kehl* (Kēlas pirmās instances tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Regulas [Nr. 562/2006] 20. un 21. pants vai citas [...] Savienības normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar kuru attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm tiek piešķirtas pilnvaras šīs dalībvalsts teritorijā ne vairāk kā 30 km attālumā gar visu tās robežu ar [Īstenošanas konvencijas] līgumslēdzējam valstīm noskaidrot ikvienas personas identitāti neatkarīgi no tās uzvedības un īpašiem apstākļiem, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu ieceļošanu šīs dalībvalsts teritorijā vai novērstu tādus konkrētus noziedzīgus nodarījumus, kas ir vērsti pret robežas drošību vai robežu pārvaldības īstenošanu vai tiek izdarīti saistībā ar robežas šķērsošanu, ja atbilstoši [Regulas Nr. 562/2006] 23. un nākamajiem pantiem nav tikusi uz laiku atjaunota robežkontrole pie [tās] iekšējām robežām?
- 2) Vai LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Regulas [Nr. 562/2006] 20. un 21. pants vai citas [...] Savienības normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar kuru attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu ieceļošanu šīs dalībvalsts teritorijā, tiek piešķirtas pilnvaras vilcienos un šīs dalībvalsts dzelzceļa infrastruktūras teritorijā īslaicīgi aizturēt un iztaujāt ikvienu personu, un pieprasīt, lai tā nodod pārbaudei līdzpaņemtos identitātes dokumentus vai robežšķērsošanas dokumentus, kā arī apskatīt līdzpaņemtos priekšmetus, ja, pamatojoties uz apzināto situāciju vai robežpolicijas pieredzi, ir jāpieņem, ka šie vilcieni vai dzelzceļa infrastruktūra tiek izmantoti nelikumīgai ieceļošanai no [Īstenošanas konvencijas] līgumslēdzējas valsts, ja atbilstoši [Regulas Nr. 562/2006] 23. un nākamajiem pantiem nav tikusi uz laiku atjaunota robežkontrole pie [tās] iekšējām robežām?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

- 24 Vācijas valdība norāda, ka prejudiciālie jautājumi ir nepieņemami, tiesas sēdē apgalvodama, ka, pat ja Tiesa uz uzdotajiem jautājumiem atbildētu apstiprinoši un ja tādējādi pamatlietā aplūkotā pārbaude būtu bijusi pretrunā Regulas Nr. 562/2006 20. un 21. pantam, šāda atbilde neattiektos uz Vācijas policijas rīcības tiesiskumu. Tātad, pēc šīs valdības uzskatiem, uzdotie jautājumi nav atbilstīgi.

- 25 Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu norāda, ka atbilde uz uzdotajiem jautājumiem tai ir nepieciešama, lai varētu izlemt, vai apsūdzētais ir jāsoda par pretošanos izpildvaras amatpersonai saskaņā ar pamatlietā aplūkotojām valsts tiesībām, konkrēti, Kriminālkodeksa 113. panta 1. punktu. Minētā tiesa balstās uz valsts tiesību interpretāciju, saskaņā ar kuru tad, ja attiecīgā identitātes pārbaude būtu notikusi bez juridiska pamata tādēļ, ka tiktu atzīts, ka valsts tiesību normas, uz kurām pamatojās izpildvaras amatpersona, ir pretrunā Savienības tiesībām, apsūdzētais nebūtu kļuvis sodāms ar sodu par pretošanos izpildvaras amatpersonai atbilstoši Kriminālkodeksa 113. panta 1. punktam.
- 26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros un kuru pareizība Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņemums. Tiesas atteikums lemt par valsts tiesas iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iespējams tikai tad, ja ir acīmredzams, ka prasītajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlīstas faktiem vai priekšmetu, ja jautājums ir hipotētisks vai arī ja Tiesas rīcībā nav vajadzīgo faktisko un juridisko elementu, lai lietderīgi atbildētu uz tai uzdotajiem jautājumiem (it īpaši skat. spriedumus, 2008. gada 22. decembris, *Regie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 46. punkts; 2009. gada 8. septembris, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 63. punkts, kā arī 2010. gada 22. jūnijs, *Melki un Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 27. punkts).
- 27 Tātad šajā gadījumā Tiesai ir jāuzskata, ka, lai gan pastāv šaubas, ko šajā ziņā paudusi Vācijas valdība, iesniedzējtiesas izklāstītie faktiskie un juridiskie apstākļi ir pierādīti. Attiecībā uz šiem apstākļiem nevar izslēgt, ka Tiesas atbilde uz jautājumiem par LESD 67. panta, kā arī Regulas Nr. 562/2006 20. un 21. panta interpretāciju var ļaut iesniedzējtiesai atrisināt pamatlīst.
- 28 Šajos apstākļos lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par pieņemamu.

Par pirmo jautājumu

- 29 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Regulas Nr. 562/2006 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlīstā un kurā attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm ir piešķirtas pilnvaras pārbaudīt jebkuras personas identitāti 30 kilometru plašā teritorijā no šīs dalībvalsts sauszemes robežas ar citām Īstenošanas konvencijas līgumslēdzējam valstīm, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu ieceļošanu vai nelikumīgu uzturēšanos minētās dalībvalsts teritorijā vai lai novērstu atsevišķus noziedzīgus nodarījumus, kas ir vērsti pret robežas drošību vai robežu pārvaldības īstenošanu vai tiek izdarīti saistībā ar robežas šķērsošanu, neatkarīgi no attiecīgās personas uzvedības un īpašu apstākļu esamības, ja atbilstoši Regulas Nr. 562/2006 23.–26. pantam nav tikusi uz laiku atjaunota robežkontrolle pie attiecīgās iekšējās robežas.
- 30 Vispirms jāatgādina, ka LESD 67. panta 2. punktā, kas ietilpst Līguma par ES darbību V sadaļā par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ir paredzēts, ka Savienība nodrošina, ka netiek veikta personu kontrole pie iekšējām robežām. LESD 77. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka Savienība veido politiku, lai nodrošinātu, ka personām, šķērsojot šīs robežas, neveic nekādu kontroli neatkarīgi no to pilsonības (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 48. punkts).
- 31 Kā izriet no Regulas Nr. 562/2006 preambulas 1. apsvēruma, robežkontroles atcelšana pie iekšējām robežām ir daļa no Savienības mērķa – izveidot telpu bez iekšējām robežām, kurā nodrošināta personu brīva pārvietošanās, kā paredzēts LESD 26. pantā (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 49. punkts).

- 32 Šīs regulas 20. pantā ir noteikts, ka iekšējās robežas var šķērsot jebkurā vietā, un personām – neatkarīgi no viņu valstspiederības – nepiemēro robežpārbaudes. Atbilstoši minētās regulas 2. panta 10. punktam vārds “robežpārbaudes” nozīmē pārbaudes, ko veic robežšķērsošanas vietās, lai nodrošinātu, ka personām, drīkst atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijā vai izceļot no tās (spriedumi, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki un Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 67. punkts, kā arī 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 51. punkts).
- 33 LESD 72. pantā ir paredzēts, ka Līguma par ES darbību V sadaļa neiespaido to dalībvalstu pienākumu izpildi, kas attiecas uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās kārtības nodrošināšanu (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 52. punkts).
- 34 Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktā ir noteikts, ka robežkontroles atcelšana pie iekšējām robežām neietekmē policijas pilnvaras, ko īsteno kompetentas dalībvalstu iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ja vien pilnvaru īstenošana iedarbības ziņā nav līdzvērtīga robežpārbaudēm, un ka tas attiecas arī uz pierobežas teritorijām (spriedumi, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki un Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 69. punkts, kā arī 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 53. punkts).
- 35 Saskaņā ar šīs normas otro teikumu policijas pilnvaru īstenošanu jo īpaši nedrīkst uzskatīt par līdzvērtīgu robežpārbaudēm, ja policijas veiktie pasākumi par mērķi neizvirza robežkontroli, balstās uz vispārēju policijas informāciju un pieredzi attiecībā uz iespējamiem sabiedriskās drošības apdraudējumiem un konkrēti ir paredzēti pārrobežu noziedzības apkarošanai, ir izstrādāti un veikti tā, ka tie noteikti atšķiras no sistemātiskajām personu pārbaudēm pie ārējām robežām, un tiek veikti izlases kārtībā (spriedumi, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki un Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 70. punkts, kā arī 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 54. punkts).
- 36 Turklāt robežkontroles atcelšana pie iekšējām robežām neskar dalībvalsts iespēju tiesību aktos paredzēt pienākumu, ka personai ir jābūt personas dokumentiem vai tie jānēsā līdzī, atbilstoši Regulas Nr. 562/2006 21. panta c) punktam (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Šajos apstākļos Savienības tiesību, konkrēti, Regulas Nr. 562/2006 20. un 21. panta, ievērošana ir jānodrošina, ieviešot un ievērojot tiesisku regulējumu, kas garantē, ka pilnvaru praktiskajai īstenošanai, veicot identitātes pārbaudes, nevar būt robežpārbaudēm līdzvērtīga iedarbība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 68. punkts).
- 38 It īpaši, ja ir norādes par robežpārbaudēm līdzvērtīgas iedarbības esamību, šo pārbaudžu atbilstība Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktam būtu jānodrošina ar precizējumiem un ierobežojumiem, kas reglamentē dalībvalstīm piemītošo policijas pilnvaru praktisku īstenošanu; šim regulējumam būtu jānovērš šāda līdzvērtīga iedarbība (skat. spriedumu, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Šajā ziņā valsts tiesiskajam regulējumam, ar kuru policijas iestādēm tiek piešķirtas pilnvaras veikt identitātes pārbaudes – pilnvaras, kuras, pirmkārt, tiek ierobežotas ar dalībvalsts pierobežas teritoriju ar citām dalībvalstīm un, otrkārt, nav atkarīgas no pārbaudāmās personas uzvedības un īpašiem apstākļiem, kas radītu sabiedriskās kārtības apdraudējuma risku, – konkrēti ir jāparedz novērtējuma brīvība, kāda šīm iestādēm piemīt, minētās pilnvaras piemērojot praksē (spriedums, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki un Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 74. punkts).
- 40 Tiesa arī ir uzsvērusi, ka, jo vairāk norāžu liecina par iespējamu līdzvērtīgas iedarbības esamību Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta izpratnē, kas izriet no mērķa, kam paredzētas pierobežas teritorijā veiktās kontroles, un šo kontroļu teritoriālās piemērojamības un atšķirības starp minēto pārbaudžu un pārējā attiecīgās dalībvalsts teritorijā veikto pārbaudžu tiesisko pamatu, jo stingrāk ir jāievēro

precizējumi un ierobežojumi, kas izvirzīti dalībvalstu policijas pilnvaru īstenošanai pierobežas teritorijā, lai neapdraudētu LES 3. panta 2. punktā, LESD 26. panta 2. punktā un 67. panta 1. punktā, kā arī Regulas Nr. 562/2006 20. pantā noteiktā mērķa – kontroles atcelšanas pie iekšējām robežām – sasniegšanu (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 75. punkts).

- 41 Visbeidzot prasītajam regulējumam ir jābūt pietiekami precīzam un sīkam, lai varētu izkontrolēt gan pašu kontroli nepieciešamību, gan konkrēti atļautos kontroles pasākumus (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 76. punkts).
- 42 Pirmām kārtām attiecībā uz tādām pārbaudēm, kādas paredzētas *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā, kas ir tiesību norma, ko iesniedzējtiesa minējusi savā pirmajā jautājumā, ir jākonstatē, ka šīs pārbaudes notiek nevis “pie robežām” vai robežas šķērsošanas brīdī, bet gan valsts iekšzemē. Turklāt no Tiesai iesniegtajiem lietās materiāliem izriet, ka pamatlietā aplūkotā pārbaude notika *Deutsche Bahn* stacijā Kēlā, kas atrodas aptuveni 500 metrus no iekšējās robežas starp Vāciju un Franciju.
- 43 Tātad minētās pārbaudes ir pārbaudes dalībvalsts iekšzemē, kas minētas Regulas Nr. 562/2006 21. pantā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki* un *Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 68. punkts, kā arī 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 56. punkts).
- 44 Otrām kārtām attiecībā uz mērķi, kas Vācijas tiesiskajā regulējumā izvirzīts, *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā paredzot pārbaudes, no Tiesai sniegtās informācijas izriet, ka iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai mērķi, kas izvirzīti, šajā tiesību normā paredzot pārbaudes, atsevišķos būtiskos aspektos atšķiras no mērķiem, kādi izvirzīti robežpārbaudēm Regulas Nr. 562/2006 2. panta 10. punkta izpratnē.
- 45 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pēdējo minēto tiesību normu vārds “robežpārbaudes” nozīmē pārbaudes, ko veic robežšķērsošanas vietās, lai nodrošinātu, ka personām, drīkst atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijā vai izceļot no tās.
- 46 *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā paredzēto identitātes un dokumentu pārbaudi mērķis ir ne tikai kavēt vai nepieļaut nelikumīgu ieceļošanu Vācijas teritorijā, bet arī novērst *BPolG* 12. panta 1. punkta 1.–4. apakšpunktā paredzētos noziedzīgos nodarījumus. No lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šajā tiesību normā tostarp ir noteikti noziedzīgie nodarījumi, kas apdraud robežas drošību, kā arī noziedzīgie nodarījumi, kas, iespējams, tiek izdarīti, šķērsojot robežu, un kas ir pretrunā Likuma par pasi, Likuma par uzturēšanos vai Patvēruma likuma normām.
- 47 Tas, ka pārbaudi, kas balstīta uz *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktu, mērķis tādējādi ir kavēt vai nepieļaut nelikumīgu ieceļošanu Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā vai novērst noziedzīgus nodarījumus, piemēram, kriminālpārkāpumus, kas apdraud robežas drošību vai federālās policijas funkciju veikšanu, savukārt Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktam nav skaidri noteikts šis mērķis, nenozīmē, ka robežkontroles mērķa esamība būtu pretrunā šim 21. panta a) punkta i) apakšpunktam (pēc analogijas skat. spriedumu, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 64. punkts).
- 48 Pirmkārt, Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktā nav paredzēts nedz izsmeļošs nosacījumu saraksts, kam jāatbilst policijas pasākumiem, lai tos nevarētu uzskatīt par robežpārbaudēm līdzvērtīgām pārbaudēm, nedz arī izsmeļošs mērķu saraksts, kādi šiem policijas pasākumiem var būt izvirzīti. Šo interpretāciju apstiprina vārdu “jo īpaši” lietojums Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktā un vārda “konkrēti” lietojums šī 21. panta a) punkta ii) apakšpunktā (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 65. punkts).

- 49 Otrkārt, nedz ar LESD 79. panta 1. punktu un 2. punkta c) apakšpunktu, kuros ir paredzēts, ka Savienība īsteno kopēju imigrācijas politiku, kuras mērķis ir nodrošināt tostarp nelegālas imigrācijas un nelikumīgas uzturēšanās novēršanu, nedz arī ar Regulu Nr. 562/2006 nav izslēgtas dalībvalstu pilnvaras nelegālas imigrācijas un nelikumīgas uzturēšanās jomā, pat ja ir skaidrs, ka dalībvalstīm savi tiesību akti šajā jomā ir jāveido tādējādi, lai tiktu nodrošināta Savienības tiesību ievērošana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 6. decembris, *Achughbabian*, C-329/11, EU:C:2011:807, 30. un 33. punkts).
- 50 Regulas Nr. 562/2006 21. panta a)–d) punkta normas, kā arī LESD 72. panta formulējums apstiprina, ka kontroles atcelšana pie iekšējām robežām neietekmē dalībvalstu atbildību uzturēt sabiedrisko kārtību un nodrošināt iekšējo drošību (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 66. punkts).
- 51 No tā izriet, ka mērķis kavēt vai nepieļaut nelikumīgu ieeļošanu Vācijas federālajā teritorijā vai mērķis novērst atsevišķus noziedzīgus nodarījumus, kas ir izvirzīts *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā, pats par sevi nenozīmē, ka pārbaudēm, kas tiek veiktas saskaņā ar šo tiesību normu, būtu tāda iedarbība, kura ir līdzvērtīga robežpārbaudēm, kas ir aizliegtas ar Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktu.
- 52 Trešām kārtām attiecībā uz jautājumu, vai to pilnvaru īstenošanai kontroles jomā, kuras šajā gadījumā piešķirtas ar *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktu, piemīt līdzvērtīga iedarbība Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta izpratnē, ir jāatgādina, ka ar to vien, ka minēto pilnvaru teritoriālā piemērojamība aprobežojas ar pierobežas teritoriju, nepietiek, lai konstatētu šādu iedarbību. Pēdējās minētās tiesību normas pirmajā teikumā ir skaidri norādīts uz tādu policijas pilnvaru īstenošanu, ko dalībvalsts kompetentās iestādes atbilstoši valsts tiesībām īsteno arī pierobežas teritorijās (pēc analogijas skat. spriedumus, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki* un *Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 72. punkts, kā arī 2012. gada 19. jūlijs, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 69. punkts).
- 53 Tomēr uz *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā noteiktajām pārbaudēm saistībā ar to teritoriālo piemērojamību ir paredzēti īpaši procesuālie noteikumi, salīdzinājumā ar citām tā paša 23. panta normām – tā savukārt varētu būt norāde par šādas līdzvērtīgas iedarbības esamību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki* un *Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 72. punkts).
- 54 Šajā ziņā no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu neizriet, ka pārbaudes, ko reglamentē *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunkts, ir balstītas uz apzināto situāciju vai policijas pieredzi, kā paredzēts Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta ii) apakšpunktā.
- 55 Tādējādi šķiet, ka minētās pārbaudes ir atļautas neatkarīgi no attiecīgās personas uzvedības un tādu apstākļu esamības, kuri rada sabiedriskās kārtības apdraudējuma risku.
- 56 Turklāt no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā paredzētās pārbaudes saskaņā ar Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta iii) apakšpunktu tiktu veiktas acīmredzami atšķirīgā veidā salīdzinājumā ar sistemātiskām personu pārbaudēm, kas tiek veiktas pie Savienības ārējām robežām.
- 57 It īpaši *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā nav ietverti nedz šādi piešķirto pilnvaru precizējumi, nedz to ierobežojumi, konkrēti, attiecībā uz kontroles, kuru var veikt uz šī juridiskā pamata, intensitāti un biežumu, lai novērstu to, ka kompetento iestāžu veiktas šīs pilnvaras īstenošanas praksē rezultātā tiktu veiktas pārbaudes ar robežpārbaudei līdzvērtīgu iedarbību Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta izpratnē (pēc analogijas skat. spriedumu, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki* un *Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 73. punkts). Tomēr iesniedzējtiesai, kura vienīgā ir kompetenta lemt par faktiem, ir jāpārbauda, vai praksē tā ir.

- 58 Tādēļ šķiet, ka pārbaudes, kas tiek īstenotas saskaņā ar minēto *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktu, var tikt veiktas pierobežas teritorijā 30 kilometru rādiusā; šajā tiesību normā nav paredzēti nekādi precizējumi vai ierobežojumi.
- 59 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka ar *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktu piešķirtajām pilnvarām ir jānosaka tiesisks regulējums, kas atbilst šī sprieduma 38.–41. punktā noteiktajām prasībām. Tā kā valsts tiesību aktos nav šādu precizējumu vai ierobežojumu, kas paši būtu pietiekami precīzi un sīki, lai noteiktu pārbaudžu intensitāti, biežumu un selektivitāti, nevar izslēgt, ka Vācijas tiesībās piešķirto policijas pilnvaru praktiskās īstenošanas rezultātā, pārkāpjot Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktu, tiek veiktas pārbaudes ar robežpārbaudēm līdzvērtīgu iedarbību.
- 60 Ceturtām kārtām Vācijas valdība šajā jautājumā norāda, ka pamatlietā aplūkotās tiesību aktu normas ir papildinātas ar citām valsts tiesību normām, tostarp *BPolG* 15. pantu, kurā ir paredzēts policijas veiktajiem pasākumiem piemērot samērīguma principu, kā arī administratīvi tiesisko regulējumu ar nosaukumu “BRAS 120” un ar administratīvu dekrētu. Pēc šīs valdības uzskatiem, minētās normas papildina pārbaudžu, kas tiek veiktas saskaņā ar *BPolG*, veikto pārbaudžu regulējumu un ar tām pietiek, lai garantētu, ka identitātes pārbaudēm, ko policija veic, praktiski īstenojama pilnvaras, nevar būt robežpārbaudēm līdzvērtīga iedarbība.
- 61 Tomēr iesniedzējtiesai, kura vienīgā ir kompetenta lemt par šādiem faktiem, ir jānosaka, pirmkārt, vai šādas normas bija spēkā pamatlietas faktu rašanās brīdī, un, otrkārt, jāpārbauda, vai šajās normās ir paredzēts saskaņā ar *BPolG* veikto pārbaudžu regulējums, kāds ir prasīts Tiesas judikatūrā, lai novērstu to, ka varētu uzskatīt, ka šādām pārbaudēm ir robežpārbaudei līdzvērtīga iedarbība.
- 62 Tā kā valsts tiesiskajā regulējumā nav šāda regulējuma, nevarētu uzskatīt, ka minētās pārbaudes, pirmkārt, notiek selektīvi, tādējādi nekļūstot sistemātiskas, kādas ir robežpārbaudes, un, otrkārt, ir policijas pasākumi, kas tiek piemēroti, pamatojoties uz pārbaudēm, kas veiktas izlases kārtībā, kā prasīts Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta iii) un iv) apakšpunktā.
- 63 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Regulas Nr. 562/2006 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm ir piešķirtas pilnvaras pārbaudīt jebkuras personas identitāti 30 kilometru plašā teritorijā no šīs dalībvalsts sauszemes robežas ar citām Īstenošanas konvencijas līgumslēdzējām valstīm, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu iecelšanu vai nelikumīgu uzturēšanos minētās dalībvalsts teritorijā vai lai novērstu atsevišķus noziedzīgus nodarījumus, kas ir vērsti pret robežas drošību, neatkarīgi no attiecīgās personas uzvedības un īpašu apstākļu esamības, ja vien šajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts nepieciešamais šo pilnvaru regulējums, kas garantē, ka šo pilnvaru praktiskajai īstenošanai nevar būt robežpārbaudēm līdzvērtīga iedarbība; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par otro jautājumu

- 64 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Regulas Nr. 562/2006 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds aplūkots pamatlietā, ar kuru attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu iecelšanu šīs dalībvalsts teritorijā, tiek piešķirtas pilnvaras vilcienos un šīs dalībvalsts dzelzceļa infrastruktūras teritorijā pārbaudīt jebkuras personas identitāti vai robežšķērsošanas dokumentus, kā arī šajā nolūkā īslaicīgi aizturēt un iztaujāt jebkuru personu, ja, pamatojoties uz apzināto situāciju vai robežpolicijas pieredzi, var pieņemt, ka šie vilcieni vai dzelzceļa infrastruktūra tiek izmantoti nelikumīgai iecelšanai minētās dalībvalsts teritorijā un ja šī iecelšana notiek no Īstenošanas konvencijas līgumslēdzējas valsts, bez robežkontroles atjaunošanas uz laiku pie attiecīgās iekšējās robežas atbilstoši Regulas Nr. 562/2006 23.–26. pantam.

- 65 Šis jautājums ir uzdots gadījumā, ja Tiesa saistībā ar pirmo jautājumu uzskatītu, ka *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā paredzētās pārbaudes ir pretrunā Regulas Nr. 562/2006 20. un 21. pantam.
- 66 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, ir jākonstatē, pirmkārt, ka pārbaudes, kas paredzētas *BPolG* 22. panta 1.a punktā – tiesību normā, ko iesniedzējtiesa minējusi savā otrajā jautājumā, – it īpaši pamatlietā aplūkotā pārbaude, tiek veiktas nevis “pie robežām” vai robežas šķērsošanas brīdī, bet gan valsts iekšzemē.
- 67 Otrkārt, ir jāpārbauda, vai šajā tiesību normā paredzēto pārbaūžu mērķis ir tāds pats kā robežpārbaudēm Regulas Nr. 562/2006 izpratnē. Šajā ziņā no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka minētās tiesību normas mērķis ir kavēt vai nepieļaut nelikumīgu ieceļošanu Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā.
- 68 Kā izriet no šī sprieduma 51. punkta, pamatlietā aplūkotajā tiesību normā izvirzītais mērķis kavēt vai nepieļaut nelikumīgu ieceļošanu Vācijas federālajā teritorijā pats par sevi nenozīmē, ka pārbaudēm, kas tiek veiktas saskaņā ar *BPolG*, būtu tāda iedarbība, kura ir līdzvērtīga robežpārbaudēm, kas ir aizliegtas ar Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktu. Tomēr atšķirībā no *BPolG* 23. panta 1. punkta 3. apakšpunktā paredzētajām pārbaudēm šī likuma 22. panta 1.a punktā paredzēto pārbaūžu vienīgais mērķis ir kavēt vai nepieļaut nelikumīgu ieceļošanu Vācijas federālajā teritorijā, kas varētu būt norāde uz to, ka šīm pārbaudēm ir tāda iedarbība, kura ir līdzvērtīga robežpārbaudēm, kas ir aizliegtas ar minēto 21. panta a) punktu.
- 69 Treškārt, attiecībā uz *BPolG* 22. panta 1.a punkta teritoriālo piemērojamību ir jānorāda, ka šajā tiesību normā nav paredzēti nekādi īpaši noteikumi saistībā ar minēto piemērojamību, kur var notikt minētajā tiesību normā paredzētās pārbaudes, un tādējādi nav nošķirta šādu pārbaūžu veikšana pierobežas teritorijā un to veikšana pārējā valsts teritorijā.
- 70 Ceturtkārt, no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka *BPolG* 22. panta 1.a punktā paredzētās pārbaudes ir pamatotas ar to, ka federālā policija ir tiesīga, pamatojoties uz apzināto situāciju vai robežpolicijas pieredzi, pieņemt, ka šajā tiesību normā paredzētais aprikojums tiks izmantots nelikumīgai ieceļošanai, kas saskaņā ar Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta ii) apakšpunktu arī liecina, ka minētajai tiesību normai nav robežpārbaudei līdzvērtīgas iedarbības.
- 71 Piektkārt, no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, vai un cik lielā mērā *BPolG* 22. panta 1.a punktā paredzētās pārbaudes tiek veiktas tā, ka tās noteikti atšķiras no sistemātiskajām personu pārbaudēm pie Savienības ārējām robežām.
- 72 Tādējādi, kā jau atgādināts šī sprieduma 40. punktā, jo vairāk norāžu liecina par iespējamu līdzvērtīgas iedarbības esamību Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta izpratnē, jo stingrāk ir jāievēro precizējumi un ierobežojumi, kas izvirzīti dalībvalstu policijas pilnvaru īstenošanai pierobežas teritorijā. Šajā gadījumā šāda norāde ir atrodama mērķī, kāds izvirzīts *BPolG* 22. panta 1.a punktā paredzētajām pārbaudēm un kurš neatšķiras no robežpārbaudēm izvirzītajiem mērķiem, it īpaši tajā, ka šīs pārbaudes ir vērstas uz to, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu ieceļošanu Vācijas teritorijā, kas daļēji saskan ar Regulas Nr. 562/2006 2. panta 10. punktā sniegto definīciju, kurā ir paredzēts, ka robežpārbaūžu mērķis ir nodrošināt, ka personām drīkst atļaut ieceļot dalībvalsts teritorijā.
- 73 Sestkārt, šajos apstākļos iesniedzējtiesai, kura vienīgā ir kompetenta lemt par faktiem, ir jāpārbauda, vai Vācijas tiesiskajā regulējumā ir paredzēti precizējumi un ierobežojumi – kas paši ir pietiekami precīzi un sīki, kuros būtu noteikta *BPolG* 22. panta 1.a punktā paredzēto pārbaūžu intensitāte, biežums un selektivitāte –, lai garantētu, ka Vācijas tiesībās piešķirto policijas pilnvaru praktiskās īstenošanas rezultātā netiek veiktas pārbaudes ar robežpārbaudēm līdzvērtīgu iedarbību, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punktu.

- 74 Tādējādi vienīgi tad, ja izrādītos, ka Vācijas tiesiskajā regulējumā ir šāds regulējums, varētu tikt uzskatīts, ka minētās pārbaudes, pirmkārt, notiek selektīvi un tāpēc nav sistematiskas, kādas ir robežpārbaudes, un, otrkārt, runa ir par policijas pasākumiem, kas tiek veikti izlases kārtībā, kā prasīts Regulas Nr. 562/2006 21. panta a) punkta iii) un iv) apakšpunktā.
- 75 Ņemot vērā visus izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Regulas Nr. 562/2006 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds aplūkots pamatlīdētā, ar kuru attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu iecelšanu šīs dalībvalsts teritorijā, tiek piešķirtas pilnvaras vilcienos un šīs dalībvalsts dzelzceļa infrastruktūras teritorijā pārbaudīt jebkuras personas identitāti vai robežšķērsošanas dokumentus, kā arī šajā nolūkā īslaicīgi aizturēt un iztaujāt jebkuru personu, ja šīs pārbaudes ir pamatotas ar apzināto situāciju vai robežpolicijas pieredzi, ar nosacījumu, ka minēto pārbaudi veikšanai valsts tiesībās ir paredzēti precizējumi un ierobežojumi, kuri nosaka šo pārbaudi intensitāti, biežumu un selektivitāti; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 76 Attiecībā uz pamatlīdētas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 610/2013, 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlīdētā un kurā attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm ir piešķirtas pilnvaras pārbaudīt jebkuras personas identitāti 30 kilometru plašā teritorijā no šīs dalībvalsts sauszemes robežas ar citām Konvencijas, ar kuru īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolikumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta Šengēnā (Luksemburga) 1990. gada 19. jūnijā, līgumslēdzējām valstīm, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu iecelšanu vai nelikumīgu uzturēšanos minētās dalībvalsts teritorijā vai lai novērstu atsevišķus noziedzīgus nodarījumus, kas ir vērsti pret robežas drošību, neatkarīgi no attiecīgās personas uzvedības un īpašu apstākļu esamības, ja vien šajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts nepieciešamais šo pilnvaru regulējums, kas garantē, ka šo pilnvaru praktiskajai īstenošanai nevar būt robežpārbaudēm līdzvērtīga iedarbība; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;
- 2) LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Regulas Nr. 562/2006, ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Regulu (ES) Nr. 610/2013, 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds aplūkots pamatlīdētā, ar kuru attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu iecelšanu šīs dalībvalsts teritorijā, tiek piešķirtas pilnvaras vilcienos un šīs dalībvalsts dzelzceļa infrastruktūras teritorijā pārbaudīt jebkuras personas identitāti vai robežšķērsošanas dokumentus, kā arī šajā nolūkā īslaicīgi aizturēt un iztaujāt jebkuru personu, ja šīs pārbaudes ir pamatotas ar apzināto situāciju vai robežpolicijas pieredzi, ar nosacījumu, ka minēto pārbaudi veikšanai valsts tiesībās ir paredzēti precizējumi un ierobežojumi, kuri nosaka šo pārbaudi intensitāti, biežumu un selektivitāti; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

[Paraksti]

